

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 8.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 21. Februar 1892.

V. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Elpis Melena.

Elpis Melena er Pseudonymet for den begavede Forfatterinde, Fru Maria v. Schwartz. Hun er født i England, men hendes Fader var tysk. Hendes første Mand døde efter kort Tids Ægteskab. Fem Aar senere giftede hun sig med den Mand, hvis Navn hun bærer; men Ægteskabet var ikke lykkeligt, og efter tolv Aars Samliv blev de lovformelig skilte. Hun har rejst meget i Syden, mest til Hest; interessante Skildringer skylder disse Rejser deres Tilblivelse. Paa Øen Kreta i Middelhavet bor hun paa sin dejlige Villa Khalepa, omgivet af Haver og Vinbjerge. Hun er til Hjælp og Velsignelse for Øens fattige Befolkning, hvis Velgørerinde hun kaldes. Ved at se al den Overlast, Dyrene især i Syden er udsatte for, har hun søgt at virke til Gavn ogsaa for de Umælende, som ikke selv kan klage sin Nød over Menneskenes Grusomhed imod dem. Hun har været med til at stifte og støtte Dyrebeskyttelsesforeninger mange Steder. Paa fem forskellige Sprog har hun skrevet en Mængde Afhandlinger om Beskyttelse af Dyrene. Vi kender jo alle af Erfaring, hvor hensynsløst der tidt omgaas med Dyrene; det sker ikke af Ondskab, men simpelt hen af Tankeløshed, fordi Menneskene ikke tænker derover. Til Eksempel, naar Fiskesælgerne stikker Bismarkrogene igennem den levende Fisk. Eller man ser om Sommeren Vogne, belæssede med Lam, hvis Ben er sammenbundne, kastede imellem hverandre, som om de ingen Følelse havde. Et Lam hænger med Hovedet ud over Vognfjælen, mens denne gnaver i Dyrets Hals ved Vognens Bevægelser, et andet Lam ligger hen-slængt foran Agestolen, hvori Karlen sidder, og det hænder, at man ser hans Træsko

benytte Dyret som Skammel o. s. v. Man ser undertiden Heste for Arbejdsvogne med blodige Saar under det haarde Seletøj, der gnaver i Dyrets Kød. Der gaar af og til en Skælven gennem Hestens Lemmer, den kan ikke klage sin Smerte paa anden Maade. Saaledes kunde der fremdrages mange Eksempler; men Dyrebeskyttelsen her i Landet skyldes Tak, fordi den har haft sin Opmærksomhed henvendt paa de Plagerier, Dyrene er udsatte for. Dens Indflydelse spores mange Steder, hvor det har lykkedes den at aabne Øjne og Hjerter for den Uret, der gøres imod Dyrene.

Elpis Melena arbejder ogsaa imod Vivisektionens Grusomheder, det vil sige: de Lærdes barbariske Forsøg med levende Dyr. I sin fortræffelige Novelle Gemma behandler hun Vivisektionsspørgsmaalet. Gemma er en ung Pige, Datter af en Læge, som vivisekterer. Den videbegærlige unge Pige finder tilfældig blandt Faderens Bøger et Værk, som beskriver de Forsøg, som gøres med Hunde, Kaniner, Frøer o. s. v. for Videnskabens Skyld. Hun læser om, hvorledes man udspænder disse levende Dyrs Lemmer, skruer dem fast, saa at de ikke kan røre sig, mens man skærer og stikker i deres levende Kød, dels for at erfare en Dyret indgivet Gifts Virkning, dels for at se, hvorledes Livet pulserer o. s. v., o. s. v. Og, naar det stakkels Dyr saaledes er pint og halv dødt, løslader man det, og plejer det, indtil det er kommet sig, for at der kan begyndes forfra igen, og Dyret underkastes de samme Lidelser, — altsammen for Videnskabens Skyld! For lettere at kunne behandle de modstridende Dyr, indgiver man Kurare, en Gift, som lammer Dyrets Bevægelser, men ikke det Følelsesnerv. Da Gemmas Fader en Dag benytter deres egen gamle trofaste Hund, som en Gang har red-

det hendes Liv, bliver hun fortvivlet og anraaber Faderen om Barmhjertighed. Fortællingen slutter med, at hun dør, mens Faderen, Lægen, bliver sindssyg.

Da Elpis Melena i November fyldte 70 Aar, modtog hun Lykønskningsskrivelser fra 58 forskellige Dyrebetkøttelsesforeninger.

Ogsaa Fredssagen interesserer hun sig for. Gamle Lemonnier, som sammen med Garibaldi og Victor Hugo stiftede Fredsligaen i Genf, var blandt hendes Venner. I et Brev til Fredrik Bajer i Januar Maaned tilsiger hun ham sin Skærv til Fredsbureauet. Frihedshelten Garibaldi havde stor Indflydelse paa hende, hun har udgivet en Biografi af ham 1861, og senere 1884 har hun skrevet og samlet forskellige Træk af samme Helts Liv.

Efter Dyrevennen gengives følgende om Elpis Melena: „For Italiens Enhed og Frihed opofrede hun sig med glødende Iver og kom derved endog i største Livsfare, da hun 1859 fik en farlig Mission af Garibaldi, nemlig at agitere imod den Bourbonske Regering paa Sicilien. Hun blev arresteret i Messina og beredte sig allerede til Døden. Om denne interessante Episode af sit Liv fortæller hun selv: „I min ophidsede Stemning var mine Nætter til Dels søvnløse, og jeg turde aldrig afklæde mig, men laa i min tunesiske Kaftan i en halv drømmende Tilstand, forventende hvert Øjeblik at høre Raabet: Leve Viktor Emanuel og Garibaldi! Hvad der forhøjede det pinlige i min Stilling, var den fuldstændige Ensomhed, hvori jeg befandt mig; thi jeg turde jo ikke betro mig til nogen af min Omgivelse. Af de tre Nætter, som endnu var tilbage, før jeg kunde vente Dampskibet Quirinal, var den første endnu ikke helt til Ende, da jeg i Begreb med at slumre ind, pludselig vaagnede til fuld Bevidsthed ved en stærk Banker paa min Dør. Jeg forholdt mig passiv, men nu blev der